

Sygn. akt II S 9/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2015r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący-Sędzia Sądu Apelacyjnego Grzegorz Kapera (spr)

Sędzia Sądu Apelacyjnego Zdzisław Pachowicz

Sędzia Sądu Apelacyjnego Andrzej Krawiec

Protokolant Anna Turek

po rozpoznaniu

sprawy skazanego T. J. w przedmiocie skargi na

naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu

przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i

postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki

na podst. art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

I. zwolnić skazanego T. J. od opłaty od skargi,

II. skargę skazanego oddalić.

UZASADNIENIE

Skazany T. J. złożył skargę na przewlekłość postępowania w sprawie Sądu Okręgowego we Wrocławiu sygn. akt V Kow 1056/14/pr. Skarga ta została wpłynęła do sądu w dniu 24 czerwca 2015r.

Z analizy akt V Kow 1056/14/pr wynika, że Sąd Okręgowy we Wrocławiu zakończył sprawę w dniu 16 lipca 2015.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Stosownie do art. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym i nadzorowanym przez prokuratora i sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia okoliczności, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, przy czym dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty. Oznacza to, iż celem skargi na przewlekłość w toku postępowania jest przeciwdziałanie trwającej przewlekłości, zaś jej funkcją przede wszystkim wymuszenie nadania sprawie odpowiednio sprawnego biegu procesowego. Służy temu zarówno samo stwierdzenie wystąpienia przewlekłości w postępowaniu (art. 12 ust. 2 ustawy), jak i możliwość zalecenia podjęcia przez sąd rozpoznający sprawę odpowiednich czynności w wyznaczonym terminie (art. 12 ust. 3 ustawy).

Wracając do realiów niniejszej sprawy uznać należy, że wniosek o zwolnienie od opłaty zasługiwał na uwzględnienie, bowiem skazany w dostateczny sposób wykazał, iż uiszczenie stałej opłaty od skargi byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na jego aktualną sytuację. Dlatego też Sąd Apelacyjny postanowił jak w punkcie 1 niniejszego orzeczenia.

Całkowicie bezzasadne było natomiast główne żądanie skargi, zmierzające do stwierdzenia przewlekłości postępowania przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu w sprawie o sygn. V Kow1056/14/pr.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego wskazać należy, że analityczne spojrzenie na czynności podejmowane przed Sądem Okręgowym wskazuje na oczywistą bezzasadność skargi. Przewlekłość jest - zgodnie z leksykalnym znaczeniem tego słowa - z jednej strony pojęciem, które odnoszone być może jedynie do stanów nadmiernie rozciągniętych w czasie, do czynności prowadzonych "ślamazarnie", a przez to nadmiernie przedłużających się. Z drugiej strony jest to pojęcie względne, a zatem zawsze musi być odnoszone do konkretnych realiów i podjętego trybu postępowania. Musi być do niego adekwatne, a zatem jedynie nadmierne odstępstwa od czasu zwyczajowo koniecznego do wykonania określonych czynności i procedur mogą być uznawane za tworzące stan nieuzasadnionej zwłoki (por. np. postanowienie SA w Katowicach z dnia 10 listopada 2004 r., II S 4/04, niepubl.). Przy dokonywaniu ocen w tym przedmiocie muszą być stosowane zobiektywizowane kryteria (poprzez porównanie z innymi postępowaniami), a samo subiektywne przekonanie strony co do przewlekłości postępowania jest dalece niewystarczające. W piśmiennictwie podkreśla się zatem, że nie każda zwłoka może być przyczyną stwierdzenia przewlekłości, lecz jedynie zwłoka nieuzasadniona. Jeśli zaś ustawa nie zawiera żadnych wskazówek, co do długości określonych czynności czy stadiów postępowania, należy się odwołać do wiedzy wynikającej z praktyki, orzecnictwa sądów lub przeciętnej długości postępowania w podobnych sprawach.

Przechodząc do realiów niniejszej sprawy wskazać zatem należy, że:

- wniosek o udzielenie przerwy został złożony w dniu 12 listopada 2014r. i w dniu 14 listopada 2014r. wydano zarządzenie o wpisaniu sprawy do wykazu Kow/Pr- i w tym dniu Przewodniczący V Wydziału Penitencjarnego wydał zarządzenie o przydzieleniu sprawy do referatu określonego sędziego. W dniu 14 listopada 2013 r. wystąpiono do Dyrektora Aresztu Śledczego we W. o nadesłanie opinii o stanie zdrowia skazanego. Opinia o stanie zdrowia skazanego z Aresztu Śledczego we W. wpłynęła do sądu w dniu 19 grudnia 2014 z sugestią o poddanie skazanego badaniu przez biegłego sądowego. W związku z powyższym skierowano skazanego na konsultacje ortopedyczne, które przeprowadzono w dniu 12 stycznia 2015r. w dniu 15 stycznia Sąd Okręgowy zwrócił się do Dyrektora Szpitala (...) we W. o nadesłanie informacji o wynikach tych badań. Z uwagi na brak odpowiedzi w dniu 18 lutego 2015r. dokonano ponaglenia. W piśmie Dyrektora Szpitala (...) we W., które wpłynęło w dniu 23 lutego 2015r. wskazano, że leczenie operacyjne skazanego T. J. zaplanowano na luty 2016r. W dniu 26 marca 2015r. dopuszczono dowód z opinii biegłego sądowego celem ustalenia, czy aktualny stan zdrowia skazanego wskazuje na zaistnienie przesłanek z art. 150 § 1 k.k.w. Treść opinii lekarza sądowego z dnia 25 kwietnia 2015r. wskazuje, że w aktualnym stanie zdrowia T. J. może przebywać w warunkach zakładu karnego. Wyznaczone na dzień 14 maja 2015r. posiedzenie odroczono z uwagi na złożony przez skazanego wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu. Wydając zarządzenie o ustanowieniu obrońcy z urzędu jednocześnie dopuszczono dowód z opinii sądowo – psychiatrycznej na okoliczność poczytalności skazanego i możliwości jego udziału w toczącym się postępowaniu.

Opinia sądowo – psychiatryczna wpłynęła w dniu 9 lipca 2015 r. i wyznaczono kolejny termin posiedzenia na dzień 16 lipca 2015r. W tym dniu zakończono postępowanie przed Sądem I instancji.

Sekwencja czynności podejmowanych przez Sąd Okręgowy oraz zestawienie dat, figurujące wyżej, w najmniejszym stopniu nie upoważnia do twierdzenia, iżby postępowanie przed Sądem Okręgowym cechowało się opieszałością. Sąd Apelacyjny nie stwierdził przewlekłości ani w kwestii wyznaczania terminów posiedzeń, ani co do podejmowania tzw. rozstrzygnięć incydentalnych, ani w zakresie doręczeń, ani wreszcie w zakresie przekazywania akt sprawy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie.